

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VII

číslo 7

Prázdniny 2002

Při hledání smyslu života má člověk právě o dovolené čas k přemýšlení a modlitbě. Naše prázdninové putování by mělo být skutečně smysluplné – opravdové putování a hlubší poznávání přírody, která je podivuhodnou otevřenou knihou od Boha.

Papež Pavel VI.

Z OBSAHU

2 709 953

STRANY 2

Kněžské svěcení

STRANA 5

Jak jsem nebyl
na leteckém dnu

STRANA 7

Aktivní laici
v diecézi

STRANA 8

Radostné
ekumenické
setkání

STRANA 10

Jak to bylo
v Torontu

STRANA 12

Dva milióny sedm set devět tisíc devět set padesát tři *

Loni na jaře proběhlo celostátní sčítání lidu, domů a bytů. Přinášíme oficiální výsledky tohoto sčítání zaměřené na náboženské vyznání obyvatel.

* Počet obyvatel ČR, kteří se při sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001 přihlásili k římskokatolické církvi

Obyvatelé podle náboženského vyznání (2001)

3 8 6 5 3 8 0 8 5 3 2 0 4 6 4 2 3 9 6
1 6 3 8 4 8 3 9 9 6 1 4 0 3 0 6

Kraj	obyvatelstvo celkem	bez vyznání		věřící		v tom				nezjištěno
		abs.	%	abs.	%	řím.katol.	Čs. evang.	Čs. hus.	ostatní	
ČR celkem	10292933	5999047	58,3%	3257895	31,7%	2709953	137070	96352	314520	1035991
Hl.m. Praha	1178576	771276	65,4%	280152	23,8%	201604	17546	16862	44140	127148
Středočeský	1129627	766441	67,8%	258297	22,9%	210223	13300	12736	22038	104889
Jihočeský	630168	329228	52,2%	215348	34,2%	190238	4063	4736	16311	85592
Plzeňský	553741	358006	64,7%	132099	23,9%	112912	4618	2945	11624	63636
Karlovarský	306799	217697	71,0%	61611	20,1%	46792	4198	1261	9360	27491
Ústecký	826380	629419	76,2%	127071	15,4%	95542	6669	5558	19302	69890
Liberecký	430769	311258	72,3%	77005	17,9%	54284	4811	6870	11040	42506
Královéhradecký	554348	349911	63,1%	144667	26,1%	112295	6684	12869	12819	59770
Pardubický	510079	295222	57,9%	160786	31,5%	132185	12350	5331	10920	54071
Vysočina	521212	213905	41,0%	240336	46,1%	217219	8827	2171	12119	66971
Jihomoravský	1133916	535715	47,2%	491023	43,3%	437931	13048	7419	32625	107178
Olomoucký	642465	342054	53,2%	234359	36,5%	205450	4962	6843	17104	66052
Moravskoslezský	1277095	662312	51,9%	508201	39,8%	404971	18346	8607	76277	106582
Zlínský	597758	216603	36,2%	326940	54,7%	288307	17648	2144	18841	54215

Okresy litoměřické diecéze

Okres	věřících	v tom řím.kat.	ŘK v r. 1991
Děčín	15,2 %	11,8 %	21,0 %
Chomutov	15,7 %	12,3 %	20,8 %
Litoměřice	18,1 %	13,7 %	23,8 %
Louny	19,3 %	13,6 %	22,3 %
Most	12,4 %	9,5 %	17,3 %
Teplice	15,8 %	12,1 %	21,1 %
Ústí nad Labem	15,3 %	11,7 %	19,6 %
Česká Lípa	15,0 %	11,5 %	20,9 %
Jablonec n. N.	17,1 %	11,4 %	19,2 %
Liberec	17,5 %	12,0 %	21,2 %
Semily	26,6 %	19,1 %	29,6 %
Mladá Boleslav	18,8 %	15,0 %	25,3 %
Mělník	20,1 %	16,1 %	27,6 %

Teologický význam sčítání lidu

Významný starověký křesťanský teolog Origenes nabízí hlubší výklad sčítání lidu, jak nám je popisuje evangelista Lukáš (Lk 2, 1–5): „Za císaře Augusta se konalo první sčítání lidu na celém zemském okrsku a mezi všemi jinými se dal zapsat také Josef spolu se svou ženou Marií, která byla v požehnaném stavu, a Ježíš přišel na svět ještě před zakončením sčítání. Proto každý, kdo pozorně uvažuje o těchto věcech, bude mít dojem, že skutečnost, že při úředním sčítání obyvatel celé země měl být zapsán i Kristus, vyjadřuje nějaké tajemství. Tímto způsobem mohl ten, který byl zapsán se všemi, všechny posvětit. On, který byl s celou zemí zanesen do seznamu obyvatel, nabídl zemi společenství se sebou samým, a podle tohoto seznamu zapsal všechny lidi na zemi do knihy živých. Tím měli být všichni, kdo v něho uvěřili, potom zapsáni v nebi zároveň se Svätým, kterému patří čest a kralování na věky věků. Amen“.

Co nám říkají tato čísla?

Neměli bychom jejich význam ani zlehčovat, ani přeceňovat. Celorepublikově poklesl počet obyvatel hlásících se ke katolické církvi o 33 procent, ovšem v litoměřické diecézi o celých 42 %. Snaha duchovních správců a

jejich spolupracovníků dopadá na úrodnou půdu mezi návštěvníky bohoslužeb, kterých díky Bohu neubývá, avšak už tolik nepůsobí na ty, kteří příslušnost k církvi deklarují pouze při sčítání a do kostela pravidelně nechodí. *-jm-*

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvtnet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Jan Macek

© 2002 Corel Corp. a Jan Macek. Jazyková úprava tohoto čísla:

Redakce. Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou.

Náklad: 1500 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2002: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VII., číslo 7

Datum vydání: 10. 8. 2002. Uzávěrka příštího čísla: 5. 9. 2002

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v září

narozeniny

- 8. 9. Jaroslav Gajdošík – 42 let
- 12. 9. Jan Dudys – 66 let
- 14. 9. Vít Jůza – 37 let
- 15. 9. Karel Kahoun – 79 let
- 15. 9. Pavel Michal – 50 let
- 17. 9. Josef Faltejsek – 54 roky
- 23. 9. Drahoslav Bernard Říský, OFM – 77 let
- 25. 9. ThMgr. Miroslav Mateňko, MS – 30 let
- 27. 9. P. Alois Heger – 26 let
- 28. 9. Václav Horniak, SVD – 50 let
- 29. 9. Miroslav Dibelka, SDB – 46 let
- 30. 9. Oldřich Macík, SDB – 40 let

výročí svěcení

- 14. 9. Klaret Antonín Dąbrowski, OFM – 16 let
- 14. 9. Libor Švorčík – 6 let
- 17. 9. Jan Burian – 19 let
- 24. 9. Alexander Hanisko, trvalý jáhen – 8 let
- 25. 9. Miroslav Kloz, trvalý jáhen – 8 let
- 25. 9. Jan Pur, trvalý jáhen – 8 let

Prázdniny neznamenají prázdnost

Draží čtenáři a podporovatelé našeho časopisu!

Je doba, kdy si jistě rádi odpočinete, a pokud si u toho chcete přečíst něco lehčího, pak jste na správných stránkách. Beru vážně hlasy některých věčných kritiků, pro které byl tento časopis před lety příliš teoretický a nyní je zase příliš informativní a málo duchovní. A proto jsem se pokusil zařadit co nejvíce článků s duchovní tematikou. Chybějící rozhovor i pokračování seriálu ukazuje, že většina z příspěvů má také dovolenou, ale snad to nevadí.

Také dnes především děkuji těm, kteří mi napsali některé velmi kritické příspěvky na poměry v naší diecézi, které však nelze beztestně uveřejnit, alespoň ne celé. Ujišťuji, že nejsou v koši – „neumřely, jenom spí“.

Doba prázdnin a dovolených není časem prázdnoty, a proto se vám snažím formou článků, zpráv i „kvízu“ zpříjemnit tyto letní týdny.

Váš šéfredaktor

P. Michal Podzimek

Velký dar

Motto: „Děti zažívaly, že nejsou samy“ – Zdislava, červen 2002

Pravdivost těchto slov objevily i mladoboleslavské děti vracující se z vikariátního setkání z Mělníka. Konec jedné části rozhovoru ve vlaku byl však ještě důležitější a uvědomělejší: „Není nás mnoho, a proto musíme držet pohromadě!“ To byl závěr dialogu Káji a Pavlíka. Zůstane-li tato myšlenka v povědomí alespoň na část jejich života, pak je to velký vklad.

„Káťa, to je moje nejlepší kamarádka“, říkala mi již několikrát Hedvika. Má jistě kolem sebe ve třídě řadu spolužáků, ale Káťa ze skupiny nejstarších dětí ze Základů křesťanství je ta nejlepší.

Na mou otázku, proč nám křesťanům lidé nerozumějí, odpověděl Honzík: „Protože nechtějí přijmout odpovědnost.“ Kolik nezodpovědnosti kolem sebe potkáváme a děti ji vidí?! Cítí, že je na nás, křesťanech, abychom vedli v duchu „Desatera“ odpovědný život.

Na poslední hodině náboženství byla přítomna jedna maminka děvčete, které bylo letos u prvního svatého přijímání. Když jsem hodnotil uplynulý rok, řekl jsem dětem: „Budete v budoucnu jiné, a to vám bude odměnou.“ Maminka dodala: „Jana je prvním svatým přijímáním jako proměněná.“ „Bože, ať jí to vydrží hodně dlouho!“, dodal jsem v duchu. Ještě mě maminka prosila, zda nemám magnetofonovou nahrávku písní, které děti zpívaly na dětské mši svaté na závěr roku. „Ty děti tak krásně zpívají“, dodala. Zatím nahrávku nemám, ale ten zpěv je výsledkem naší společné práce.

V měsíci srpnu tomu bude deset let, kdy jsme si jako katecheté na faře v Mladé Boleslavi rozdělovali přihlášky dětí na předmět Základy křesťanství. Přiznávám, že cestou na faru jsem si představoval, že budu mít pro začátek mé katechetické praxe spíše děti starší. Ale řekl jsem si: „Vezmu, co na mne zbude.“ Byli to naši prvňáčkové. Bože, jaký to byl veliký dar, ti nejmenší! Sedávali jsme kolem dvou spojených lavic na židličkách pro trpaslíky. Sedávali jsme, no a já, protože jsem se bál jen tak postavit se před děti a mluvit o Bohu, o Církvi, o kříži, o apoštolech a o Bibli, jsem se často přistihl při cestě do práce, jak přemýšlím o tom, jak o těchto pojmech hovořit s dětmi. Jak? Slovy, která jim něco říkají, kterých se mohou dotknout rukou i pohledem, které je obklopují. Je rozdíl říci: „Bůh je láska“ malému dítěti nebo dospívajícímu, který má první zkušenosti se zamilovaností.

Kolikrát jsem chtěl před dětmi pokleknout, když mi vyprávěly o svých skutečích při hledání plodů Ducha svatého, když jsem cítil, jak s pomocí Boží z nich klíčí semena slov z úst rodičů, kněží a snad i mých.

Dokončení na straně 5

Vzpomínka na pana děkana Kostku

Často se zapomíná na ty, kteří obětovali farnostem celé roky svého života, a proto rádi otiskujeme tuto vzpomínku semilského farníka:

Šestého června tomu bylo pět let, kdy Bůh povolal na věčnost duchovního správce v Semilech, pana děkana Kostku.

P. Alfred Kostka se narodil v roce 1910 v Pišti u Opavy a na kněze byl vysvěcen v roce 1938. Téměř šedesát let sloužil Bohu v Březně u Mladé Boleslavi a potom byl povolán jako děkan do Semil a spravoval i farnosti v Bozkově a Tatobitech. Byl výborným kazatelem a měl rád lidi. Často si ho vážili i nevěřící.

Když mu zemřel otec na následky vězení v koncentračním táboře, nechal na jeho památku na vlastní náklady zhotovit zvon do semilského kostela sv. Petra a Pavla.

Byl velkým ctitelem Panny Marie, a proto v Bozkově – poutním místě Královny hor – pokračoval v obnově poutního chrámu. Velmi rád jezdil do Tatobit, kam ho pak farníci zvali jako svého přítele ještě dávno potom, co měla farnost již jiného správce.

Otec zemřel 13. června 1997 v rodné Pišti a za litoměřickou diecézi se s tím rozloučil dnes již také zemřelý P. Josef Helikar. Zaplněný kostel svědčil o zbožnosti a přátelství zdejšího lidu. Nám – farníkům – pak zůstaly ty nejlepší vzpomínky. Ať mu Bůh odplatí za vše, co dobrého pro zdejší církev a slávu Boží vykonal.

Josef Šírek

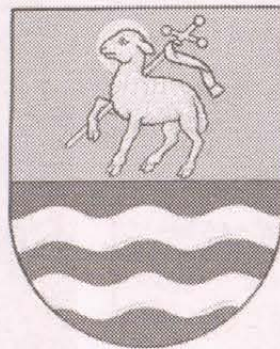
Soška Panny Marie svatohorské v nových šatech od farníků z Mašтова

Biskup Josef Koukl požehnal symboly Českého Jiřetína

V duchu starodávné svatojánské tradice si pohraniční obec Český Jiřetín v Krušných horách připomněla 410. výročí svého založení a slavnostně přijala k užívání nový obecní znak a prapor.

Celodenní oslavy vyvrcholily večerní poutní bohoslužbou, při které litoměřický biskup P. Mons. ThDr. Josef Koukl požehnal nový obecní prapor. Znak a prapor Českého Jiřetína, které pro obec na návrh místních občanů ztvárnil autor státního znaku ČR pan Jiří Louda z Olomouce, symbolizují dle tradičních heraldických a vexilologických pravidel vznik obce jako dřevorubecké osady (zelená barva dolního pole), hospodářský význam vody (dva stříbrné vlnité pruhy v dolním poli představující starobylý plavební kanál ze 17. století a flájskou přehradní nádrž), a patronální symboliku (beránek Boží – atribut sv. Jana Křtitele, patron Fláji od r. 1670 a Českého Jiřetína od r. 1996). Sváteční bohoslužbu zakonče-

nou zpěvem národní hymny a Svatováclavským chorálem následovalo zapálení tradičního svatojánské ohně. Posvěcení nově přijímaného obecního

praporu znamená pro obec znovuoživení národních a duchovních tradic. Jiří Lobkowicz, potomek zakladatele Českého Jiřetína, ve svém pozdravu občanům napsal:

„I Lobkowiczové mají své symboly. Ať už jsou to erby rodu, či heslo, *Popel jsem a popel budu*, narážející na jméno zakladatele rodu Popele z Lobkovic, které by nám mělo připomínat, odkud a kam jdeme ... Važte si i Vy symbolů, ať už těch, které Vám zanechali Vaši předci, či těch, které jste získali nyní a rozšiřujte slávu a bohatství Vaší obce. Je jen na Vás, abyste zanechali svým dětem a jejich potomkům zprávu o tom, jak jste žili a nakládali s majetkem, kterým Vás obdařila příroda a Bůh“. (Více informací též na internetových stránkách obce na adrese <http://www.krusnohori.cz/ceskyjiretin>.)

*Ing. Petr Fišer,
Obecní úřad Český Jiřetín*

Život v Mašově

...ozýváme se znovu z Mašтова, abychom dali vědět, že v tomto okraji diecéze se také lecos děje.

Začátkem června jsme v celé církvi slavili svátek Těla a Krve Páně. Před II. světovou válkou byl Mašťov svými velkolepými oslavami svátku Božího Těla znám po celém Podbořansku. Letos nám psala jedna dobrá známá z Německa, zdali se i teď něco takového v Mašťově světí. S hrdotí jsme mohli odpovědět, že to sice není tak pompézní sláva, ale jeden oltář vně kostela jsme měli spolu se sedmi družičkami.

Kdysi jsem potkal jednu paní, která se mi s nadšením svěčila, že její nejkrásnější vzpomínky na poválečný Mašťov se váží právě ke svátku Božího Těla.

Devátého července jsme se dále my – někteří poutníci z Mašťova a okolí a také z Brodu, Krásného Dvora a okolí – rozjeli na pouť ke svatě Panně Marii svatohorské. Již v minulém roce sestra v Kristu Wl. Kalujová začala organizovat

sbírku na nové šaty, které bychom věnovali milostné sošce u příležitosti 270. výročí její korunovace. Jak šťastní a dojatí jsme byli, že prosby naší delegace byly vyslyšeny a my jsme mohli milostnou sošku Panny Marie Svatohorské spatřit oděnou do šatů od nás.

Všechny tyto akce jsou naplňovány díky horlivosti otce Josefa Čermáka a z nás nejaktivnější sestře Wl. Kalujové a jejímu synovi Štefanovi.

Václav K., Mašťov

Kněžské svěcení Litoměřice 2002

Bylo to překrásné dopoledne 29. června 2002, když jsme se shromáždili v naší katedrále a očekávali příchod otce biskupa a četných kněží se šesti jáhny, kteří v onen den přijali svátost kněžství. Byl to slavný den zvláště pro naši farnost, vždyť mezi nimi byl i jáhen – dnes již novokněz – P. Petr Fadrhons z Mladé Boleslavi. Odcházeli jsme s mírem v duších a s prosbou, aby Bůh provázel svou ochranou s požehnáním tyto mladé kněze v jejich dalším životě.

*Ludmila Knesplová, Mladá Boleslav
(zkráceno)*

Novokněží litoměřické diecéze v roce 2002 se svým biskupem (zleva):

Petr Fadrhons
Martin Davídek
Vít Audy
biskup Josef Koukl
Radek Jurnečka
Alois Heger
Miroslav Dvouletý

Kněžské svěcení sledovala zaplněná litoměřická katedrála

Jáhen Miroslav Dvouletý při svěcení

Obnovovaný chrám v Mladé Boleslavi přivítal primicianta

Stejně krásná jako samotné svěcení byla i primice otce Petra, která se konala sedmého července v již téměř rozestavěném farním chrámu Nanebevzetí Panny Marie.

V naší farnosti totiž nyní začíná rozsáhlá rekonstrukce tohoto chrámu. Vzácné sochy barokního sochaře Jelínka budou po celou dobu rekonstrukce součástí stálé expozice Lorety v Kosmonosích. Pieta z klášterního kostela sv. Bonaventury bude nyní umístěna

v opraveném kostele sv. Jana Nepomuckého, kde se nyní budou konat pravidelné farní bohoslužby. Farní chrám Panny Marie se tedy uzavírá k pokračování oprav celého interiéru a vybudování nové elektroinstalace.

Kostel sv. Jana Nepomuckého, který byl nedávno doopraven, bude znovu vysvěcen 25. srpna 2002 a naše farnost na tuto slavnost srdečně zve.

Ludmila Knesplová

Velký dar

(dokončení ze strany 3)

Na stejné stránce, kde jsem vzal slova pro motto svého příspěvku, je k přečtení provokativní otázka: „Pracuje v Církvi ještě vůbec někdo?!“

Vím o obnovitelích chrámů, kapliček a křížů, vím o ženách starajících se o kněze, o čistotu a výzdobu kostelů. Vím také o mravenčí práci, které se zdaleka nevěnuje taková pozornost, jako jiné. Je to práce, spíše spolupráce s Duchem svatým na stavbě duchovních chrámů, aby ty opravdové, z kamene a cihel, nebyly jednou uzamčené a prázdné. Je to práce tichá. Ono vždycky platilo: „Hlučné slovo obyčejně platí víc než tichá práce“, jak to napsal K. V. Rais ve svém Západu.

Měl-li někdo pocit, že jsem si poklepal na rameno, pak byl na špatné adrese. Klepal jsem spíše na svědomí všech nás, abychom si uvědomili, že v dětech máme – rodiče i Církev – velký dar.

František Němeček, Mladá Boleslav

Pod záštitou nadace Dagmar
a Václava Havlových Vize 97

a Mons. Josefa Koukla,
biskupa litoměřického

Festival duchovní hudby

5. září – 2. listopadu 2002 ○ Česká Lípa

Čtvrtek 5. září v 19.00 hod. – bazilika Všech svatých
Severočeský filharmonický sbor a Severočeská filharmonie
Teplice: Antonín Dvořák – Stabat Mater

Neděle 8. září v 19.00 hod.
ambit bývalého augustiniánského kláštera Česká Lípa
Iva Bittová: Hudba v kapli – housle a zpěv

Neděle 15. září v 19.00 hod. – bazilika Všech svatých

Pondělí 16. září v 19.00 hod. – basilika Panny Marie
Filipov u Rumburku

Drevněruskij raspěv: Ruské pravoslavné zpěvy k Panně Marii

Úterý 24. září v 19.00 hod. – bazilika Všech svatých

středa 25. září v 19.30 hod. – kostel sv. Antonína Velikého –
Liberec

Petr Eben: Job – varhany Tomáš Thon, recitace R. Lukavský

Sobota 28. září v 19.00 hod.

kostel Narození Panny Marie, Česká Lípa

Adam Michna z Otradovic – Missa Sancti Wencelai
Capella Regia, dirigent Robert Hugo

Pondělí 7. října v 19.00 hod. – Husův sbor, Česká Lípa

Zuzana Lapčiková – zpěv a cimbál: Duchovní moravské lidové písně

Pondělí 14. října v 19.00 hod. – kostel Nanebevzetí Panny
Marie – Nový Bor

Musica Florea, dirigent Marek Štryncel: J. S. Bach – Kantáta Mein
Herze schwimmt im Blut, BWV 199 a další díla autora

Pondělí 21. října v 19.00 hod. – kostel Povýšení sv. Kříže,
Česká Lípa

Sbor Adash, um. ved. Doc. ThDr. Tomáš Novotný: Hebrejské písně

Pondělí 28. října v 19.00 hod. – kostel Narození Panny Marie
Václav Hálek – oratorium La Divina Commedia (Dante Alighie-
ri) – premiéra; dirigent J. Kšica

Sobota 2. listopadu v 19.00 hod. – bazilika Všech svatých
Filharmonie Hradec Králové: Requiem – W. A. Mozart

Další informace a objednávky vstupenek na www.trifolium.cz
e-mail: info@trifolium.cz

Jako každým rokem i letos se v nejný-
chodnějším cípu naší diecéze konají hu-
dební slavnosti, na které vřele čtenáře Zdislavy
zve Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou

XII. ročník Paseckých hudebních slavností

Program:

Pátek 9. srpna 2002 v 19.30 v kostele sv. Václava

Koncert Akademie sv. Václava
Ondřej Vrabec, Přemysl Vojta – lesní roh
Mluvené slovo Jiří Ješ
G.F.Händel. G.Ph. Telemann, S. Barber

Sobota 10. srpna v 10.30 v kostele sv. Václava

Vernisáž výstavy obrazů Petra Štěpána
F.X. Thuri – Divertimento pro smyčce (premiéra)
Členové Akademie sv. Václava

Sobota 10. srpna v 20.30 před kostelem sv. Václava

Zapadlí vlastenci po 110 letech
Inscenace, která vrátí Raisův Pozdětín do Pasek nad Jizerou
Dramatizace a režie: Pavel Štingl
Hudba: F.X. Thuri; produkce: Renata Vlčková;
Scénografie: Jiří Bína; kostýmy: Eva Kotková
Hrají a zpívají: členové Svatováclavského sboru a jejich přátelé

Neděle 11. srpna v 15.00 v kostele sv. Václava

Slavnostní mše svatá
Antonín Dvořák – Mše D dur (Lužanská)
pro sóla, sbor a orchestr
Svatováclavský sbor a orchestr řídí Josef Waldmann

Během hudebních slavností pokračuje finanční sbírka
na opravu kostela sv. Václava.

Srdečně zveme na přednášku Marie a eucharistie

P. Pavla Dokládala, vedoucího Fatimského apoštolátu ČR

v sobotu 21. září 2002 v 15 hodin
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí n. L.

Odpolední program: 15.00 Přednáška; 16.30 Přestávka s mož-
ností nákupu knih a upomínek v prodejně Pastýř Českomorav-
ské Fatimy v kostele; 17.00 Večeřadlo; 18.00 Mše svatá

Po ukončení jsou všichni zváni na pohostění.

Jak jsem nebyl na leteckém dnu

Velmi jsem se těšil na letecký den do Hradce na sobotu 18. května. Ale jako už poněkolkáté, zasáhl mi do plánů Martinův mail v pátek večer. Zval na pouť do malého kostelíčka nad Železným Brodem ke svatému Janu Nepomuckému.

Oprávněně mě píchlo u srdce, neb jsem věděl, že se musí časné opět podřídit věčnému a peníze na vyhlídkový let budou muset do skleněné bedny na pokračující opravu kostelíčka.

„To je jen pro věřící“

S vizí obrovské oběti jsem mířil do Brodu. Na náměstí jsem potkal známou rodačku a ptám se: „Jestlipak víš, Věřčo, že tu máte pouť?“ Ona rezolutně: „To je blbost, dnes tu určitě nic není.“ Já vítězoslavně: „No přeci u sv. Jana, jak říkáte – na kopečku, na poušti.“ Věřča úlevně, ale s despektem: „No jó, ale to je jen pro věřící...“

Už příjezd byl pro mne příjemným překvapením. Rok jsem tu nebyl a kostelíček už má z části nový ohoz. Věřča měla pravdu. Žádné houpačky, kolotoče, řev, sirény a vietnamské textilie. Z kostela se linula hudba začínající mše svaté, před kostelem laťové „krámky“ nabízející předměty vyrobené místními studenty z umělecko-průmyslové školy právě pro tuto příležitost, bazarové drobnosti – i památné (též kniha o Antonínu Zápotockém se

dala koupit). A toho dobrého domácího jídla a pití co různověká děvčata z farnosti připravila, radost pohledět. Ceny všeho velmi nízké a s připomínkou, že vše jde na opravu kostelíčka. Takže těšení bylo veliké, ale jak nás rodiče učili, nejdříve duchovní strava!

Obnovená premiéra

V obnovené premiéře se dávala Missa a capella od zdejšího rodáka Philippa Schmutzera, jehož potomek byl též přítomen. Starší a pravověrní ctitelé svatého Jana podpořili oslavy zdola písní Vroucné vítání... Jak na kůru, tak i dole byla náramná duchovní pohoda, která se často nezažívá.

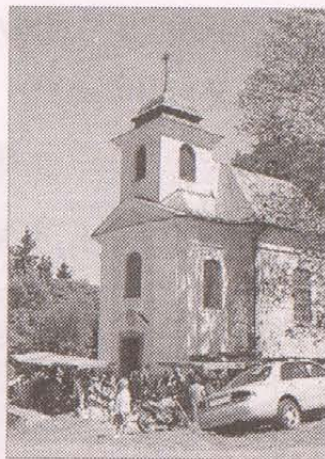
Po mši svaté se pohoda rozlila kolem kostela. Dva druhy guláše, různé moravské speciality, samozřejmě víno a další nápoje. I štamprlička se občas objevila. Všichni se znali alespoň podle vidění, a tak hovor nikde nevázl. Společným jmenovatelem byly informace o opravách. Přestože občas dojde k nesouladu z důvodu různého vidění problému a jeho řešení, nakonec dojde k doho-

dě a výsledek rozhodně stojí za to. Hosté musí pracovní tým kolem kostelíčka jednoznačně obdivovat. Pamatuji si větu Jirky, která zněla asi takto: „Musíme udělat vždy o něco více, než vandalové rozbijí, jinak by opravy nešly dopředu.“

A ještě jedna zvláštnost...

...oproti jiným farnostem stojí za zaznamenání: Pojem křesťan zde stojí o trochu výš než katolík, protestant nebo pravoslavný. Viděl jsem zde i jarmulku na hlavě hosta, neklamný to znak židovské víry. Ekumenická praxe v brodské farnosti je vzorem pro ostatní.

Bylo nás dost, kdo vydrželi až do odpoledního, v pořadí již 13. koncertu, jehož výtěžek šel opět na opravy. Staronové hudebníky, ať domácí či vzdálenější, pojí vztah ke svatému Janu, a přivedou si pokaždé hosta, který je pak stejně nadšen jako všichni ostatní. A tak díky Bohoušovi, oběma Evám, Gabriele a Danielovi byly duše

„našlapaného“ kostelíčka nádherně povzneseny.

Samozřejmě bez tvrdé a odpovědné přípravy všech, kteří „táhli“ (jak po celý rok, tak i tento pouťový den), by nebylo nádherných zážitků těch, kteří se „svezli“. Je tedy lehké pochopit, že letecký den by byl jen slabým odvarem takto stráveného dne.

V pondělí jsem pak znovu potkal Věřču a neodpustil si trochu jizlivou poznámku: „Mělas pravdu, bylo to opravdu jen pro věřící. Nebyl tam nikdo zbytečný...“

Josef

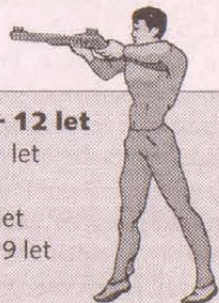
Župní dětská střelecká soutěž

Turnaj pořádaný v sobotu 22. 6. 2002 Orelskou jednotou Turnov se konal v prostorách zahrady Římskokatolické farnosti Přepěře. Střílelo se ze tří vzduchových zbraní na sportovní terče ve vzdálenost 10 m na pět kol. Šesti soutěžícím dětem ve věku 6–12 let se věno-

val dozor z řad dospělých členů jednot (Jan Mrázek z Přepěře, Vít Jůza z Loukova u Semil a Ota Šafránek z Horní Chřibské). Diplomem byli oceněni všichni. Zdarma bylo zajištěno občerstvení v podobě párků a minerálních vod.

Celkové pořadí:

1. Marek Šafránek (H.Chřibská) – 12 let
2. Ondřej Miksánek (Loukov u S.) – 11 let
3. Jaroslav Tichý (Semily) – 11 let
4. Stanislav Drahný (Benešov u S.) – 9 let
5. Veronika Šafránková (H. Chřibská) – 9 let
6. Růžena Tichá (Semily) – 6 let

Konec konviktu v Čechách

Ve čtvrtek 20. 6. se konalo v katedrále svatého Štěpána v Litoměřicích za účasti několika biskupů, bývalých představených a profesorů slavné Te Deum na zakončení školního roku Teologického konviktu. Nálada litoměřických věřících nebyla však ani tak slavnostní, jako spíše smutná, neboť to bylo loučení historicky poslední.

Česká biskupská konference rozhodla o přemístění konviktu do Olomouce, zřejmě podle pasáže z Matoušova evangelia: „...každému, kdo má, bude přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má“, a tak k několika tisícům katolíků v Olomouci přibude dalších padesát, zatímco několik desítek věřících na severu Čech zůstane bez duchovní podpory. Někdy by bylo dobré uvážit i jiná hlediska, než jen ekonomická...

Pro Litoměřice je odchod konviktu nenahraditelnou ztrátou. V této farnosti byl konvikt přirozeným duchovním centrem, které suplovalo chybějící pastoraci. Zde bylo možno se scházet, obracet se na představené konviktu s problémy a otázkami, bylo možno požádat o různé duchovní obnovy pro rodiny a mládež, o pomoc při farních akcích (pro děti, hospic, charitu apod.), či jen poprosit o svátost smíření.

Těžko se v současné situaci s touto rádnou vyrovnáváme, protože se zdá, že v novém školním roce již nebude kde a s kým se scházet a že různá společenství rodin a mládeže půjdou opět „do katakomb“. Zároveň věříme, že Pán Bůh má jistě i s Litoměřicemi své plány, že „promění náš zármutek v radost“, že církev zde bude žít.

(ml), zkráceno; foto Jan Rosenauer

Pastorační asistenti, katecheté a aktivní laici v diecézi

V Hejčicích se na konci června konalo již ohlášené setkání pastoračních asistentů, katechetů a aktivních členů farností z naší diecéze. Bohužel mezi účastníky se nenašel nikdo, kdo by splnil slib a poreferoval do našeho časopisu o této jistě pečlivě připravené formační akci. Proto jsem si dovolil podle precizně zpracovaných záznamů pastoračního střediska vybrat několik myšlenek z přednášky hlavního hosta pana Ing. Jiřího Kratochvíla. Pan Pavel Bumba z Děčína nám z tohoto setkání poslal několik fotografií, které nás mohou uvést do pracovní i duchovní atmosféry tohoto setkání.

Laik jako pojem byl v minulosti opomíjen. V církevním právu až do roku 1983 byl pojímán jako ten „který se má nechat vést klérem“. Až II. vatikánský koncil přechází k pozitivní definici termínu laik. Laický stav v církvi ve 20. století je „probuzený spící obr“ (Hans Urs von Balthasar). V postsynodálním apoštolském litu „Christifideles laici“ z roku 1988 je dále zdůrazňována role ženy v církvi a role nových církevních hnutí.

Označení „laik“ má kořen v řeckém slově „laos“, což znamená lid: církev je společenstvím lidu (lidu Božího). Objektívni svatost církve (svatost Kristova) se stává viditelnou skrze subjektivní svatost každého člena lidu Božího. Laici zasvěcují svět Bohu tím, že k „chůzi světem“ používají „dvou nohou“ – svatosti a odbornosti. Vznikají „nová laická povolání“, například v politice či ekonomice. Laici začínají hrát důležitou roli v institucionální církvi. Nesmějí být chápáni jako konkurence kléru, ale jako spolupráce – II. vatikánský koncil požaduje přátelský vztah mezi kněžími a laiky...

Důležitá v této souvislosti je výchova laiků ke spoluzodpovědnosti. To je smysl všech kolektivních orgánů, jako jsou farní, pastorační a ekonomické rady apod. Důležitá je role laiků v nových církevních hnutích, která, jak řekl papež na celosvětovém setkání těchto hnutí v Římě (1998), spojují aspekt církve institucionální a charismatické.

Dramatem naší doby je roztržka mezi současnou kulturou a evangeliem, a to může překlenout vzdělanost (i teologická) současných laiků.

Laik musí mít trvalou duchovní formaci – každý musí mít svou duchovní rodinu – farnost nebo jiné společenství. Člověk sám duchovně neobstojí před všudypřítomnou ideologií konzumu a snadno dostupné zábavy...

Podle materiálů připravil
P. Michal Podzimek,
šéfredaktor

Kříže a řopíky provázejí poutníky

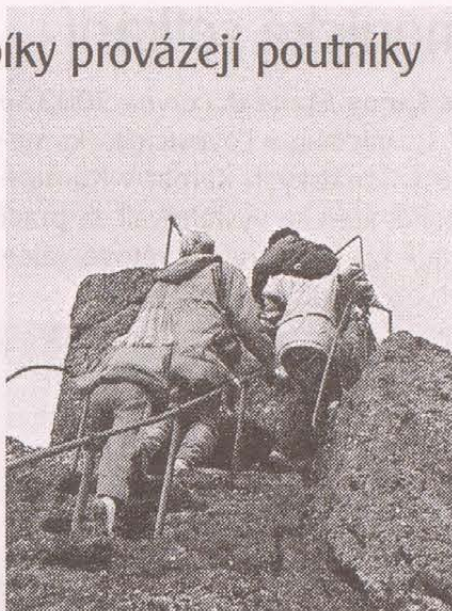
Milan Turek,
Liberec

Krajinu kolem nás dotváří mnoho malých krás vytvořených lidskou rukou a modelovaných časem jejich existence. Typickou tichou ozdobou, nevtrající se do oka, jsou znamení křížů připomínající lidské tragédie, lidské díkůvzdání, vyjadřující pokoru. Byly

určeny k poděkování a někdy prostě ku cti a chvále Pána Boha. Malá sakrální architektura, vytvářená po staletí, je nejčastěji ozdobou i toho nejzazšího kouta přírody. Na místech, kudy prochází denně tisíce lidí, ale i tam, kam lidská noha vkročí jen s obtížemi, najdeme kříže a pomníčky, nápisy a sošky. Připomínají křesťanské dějiny, křesťanskou tradici Evropy, zvláště pak české krajiny, a jsou svou funkcí, nevtrivou krásou i četností monumentálním vyjádřením dovednosti regionálních řemeslníků.

Pro poutníka je zážitkem projít starou poutní cestou z Hemmrichu nedaleko od nádraží Oldřichova v Hájích a zastavit se v kostele Nanebevstoupení Panny Marie v Hejnicích. Až pod vrchol Poledníku vede společně s cestou, která byla obnovena v roce 2000 a říká se jí Viničná. Pak se odklání svažité dolů do údolí Štolpišského potoka. Již od počátku z Hemmrichu ji lemují tiší svědci strategické politiky předválečného Československa. Malé pevnůstky-řopíky zleva i zprava jsou téměř nerozeznatelné od okolní přírody, v níž převažují obrovské balvany a skalní stěny. Němí ochránci byli při-

praveni bránit republiku, jejich funkce však zůstala nevyužita a dnes jsou to jen svědci politiky velkých světových mocností.

Stejně bohatou výzdobu cesty tvoří nejruznější fantasticky tvarované kameny a stěny polednického hřebenu, sklánějícího se až k Šulcovu rybníku. Další část cesty však lemují množství oněch památek, zhotovených lidskou rukou na památku neštěstí či jako díkůvzdání Pánu Bohu. Pomník zabitého mládence, kámen republiky. Pozdně odpolední slunce osvítl jednoduchý kříž z vyběleného dřeva v koutě louky na pozadí křovísk. Jednou z oněch malých sakrálních památek je i zakulacený kámen s vyobrazením Panny Marie s Jezulátkem na horním obrázku s pietou, uprostřed luk před lidskými příbytky Ferdinandova.

Ony krásné sakrální architektonické drobnosti se tady snoubí spolu s řopíky jako duchovní symboly lidské snahy ochránit svůj rod před lidskou zlobou a na druhé straně jako symboly Boží ochrany před lidskými hříchy.

Hejnická bazilika Navštívení Panny Marie † Poutníci na vrcholu Ořešniku nad Hejnicemi † Pěchotní bunkr vzor 37 zvaný „řopík“

Nechte se inspirovat

Před několika lety se na sídlišti Černý Most v Praze objevila malá galerie s výrobky, které nebyly běžně k dostání. Mohli jste zde koupit pytlíček vonných bylinek, barevné ubrusy a ubrousky, dřevěné hračky, výtvarné potřeby, vše ručně dělané v chráněných dílnách. Postupně se galerie začala rozrůstat a působit nejen jako místo, kde si můžete něco koupit a podpořit tak řadu terapeutických pracovišť, ale kde se sami můžete něco naučit, něco vyrobit...

Obchůdek s galerií a dílnou se jmenuje Občanská inspirace, stejně jako občanské sdružení, které ho provozuje. Časem se stalo velmi vyhledávaným místem na pustém a smutném sídlišti a začalo suplovat mateřské centrum, komunitní centrum, základní uměleckou školu. Děti ze sídliště navštěvují řadu kroužků a tvořivých dílen. Brzy potom byla otevřena bezplatná sociálně právní poradna pro občany. Sdružení uskutečnilo i sérii vzdělávacích workshopů pro terapeuty chráněných dílen. V rámci ekologických dnů připravilo vzdělávací ekologický program pro neorganizované děti na sídlišti. Fond Kanady podpořil cyklus výstav žen - neprofesionálních výtvarnic - „Máma doma - sama doma“.

Centrum inspirace a tvořivosti je posledním, novým projektem tohoto sdružení. Je určen pro děti i dospělé zejména na Praze 6, kde výrazně chybí volnočasové zařízení pro děti. Bylo otevřeno 5. června v MŠ Charlese de Gaulla 18, doufejme, že bude stejně tak úspěšné, jako sociálně kulturní centrum na Černém Mostě.

Občanská inspirace, o.s.
Kučerova 768,
Praha 9-Černý Most, 198 00
tel.: 81 91 84 73
PhDr. Helena Vostradovská

Radostné ekumenické setkání

Ve svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie 8. června 2002 se uskutečnilo v zaplněném kostele sv. Václava v Lovosicích ekumenické setkání se Sdružením Čechů z Banátských Karpat v Rumunsku. Ve Sdružení jsou potomci Čechů, kteří se vystěhovali za prací v letech 1824–27. Do vlasti se vrátili buď po druhé světové válce v letech 1947–49, nebo v druhé vlně v devadesátých letech.

Banátské Karpaty jsou na pomezí mezi Dunajem, Jugoslávií a Rumunskem. Češi se usadili v šesti vesnicích roztroušených v délce asi 100 km. Sdružení Čechů z Banátských Karpat bylo založeno v roce 1998, u jeho zrodu byl Alois Křivánek a František Hruza. Má asi 300 členů z celé České republiky. Vedoucím lovosické skupiny je Petr Klepáček, jeho pomocníci jsou mgr. Josef Kučera a František Hruza.

Setkání bylo zahájeno mší sv., neboť jeho hlavním smyslem bylo poděkovat Bohu za to, že se potomci vystěhovalců mohli vrátit do vlasti. Do Lovosic se jich v letech 1950–60 a v r. 1990 vrátilo asi 130. Náboženským zaměřením jsou převážně katolíci, ovšem část z nich jsou členové Bratrské jednoty baptistů. Mši svatou sloužil v zastoupení

plzeňského biskupa Františka Radkovského P. Žák – rovněž potomek Čechů z Banátských Karpat – spolu s lovosickým farářem P. Antóni Kosmidkem, který měl o setkání velký zájem a pochopení a velmi ochotně vyšel vstříc přání místní skupině v Lovosicích, aby se ekumenické setkání

uskutečnilo v kostele sv. Václava.

Sdružení má přátelské vztahy s biskupem Františkem Radkovským již z dob jeho působení v duchovní správě na Chebsku, kde již v době komunistické éry uskutečňoval utajená ekumenická setkání. P. Žák přečetl milý a vřelý pozdrav od pana biskupa, který se pro své zaneprázdnění nemohl osobně zúčastnit setkání, ale doufá, že se bude na příštím setkání, které bude v Chebu, moci osobně podílet.

Po mši sv. následoval duchovní program lovosické mládeže Bratrské jednoty baptistů, který sestával z písní, pozdravů a promluvy br. kazatele Jana Vychopně z BJB Lovosice.

Slavnosti byl přítomen i lovosický starosta p. Jan Kulhánek, který rovněž celé shromáždění vřele přivítal a pozdravil, a další hosté.

Po skončení bohoslužby následoval společný oběd ve školní jídelně a večer se promítal v Kulturním středisku Lovoš film „Kde domov můj?“ o Banátských Karpatech.

František Hruza, Lovosice.

V sobotu 15.9. 2002 od 16.00 hodin bude sloužena v kapli Sedmibolestné Panny Marie na Milířích u Rádla (okres Jablonec n/N) poutní mše svatá. Srdečně vás zveme.

Msgre. Jan Pohl

Pánem života a smrti byl povolán na věčnost kněz Msgre. Jan Pohl,

čestný papežský prelát.

Narodil se 15. února 1921 v Rožďalovicích a na kněze byl vysvěcen v roce 1946 v Praze. Kněžskou službu nastoupil jako kaplan v Turnově. Později působil ve farnostech Děčín-Podmokly, Jílové u Děčína, Javory, Čermná, Libouchec, Krásný Les, Petrovice a Tisá. V roce 1965 byl ustanoven ve Cvikově mezi Jablonným v Podještědí a No-

vým Borem, kde působil až téměř do své smrti. Za svou záslužnou práci byl jmenován 10. dubna 2001 čestným papežským prelátem. Od května do července letošního roku byl již v kněžském domově ve Staré Boleslavi, kde zaopatřen svátostmi odevzdal 23. července svou duši Pánu.

S tímto knězem, který věnoval celý svůj život litoměřické diecézi, jsme se rozloučili 30. července ve Cvikově. Pochován byl ve svém rodišti v Rožďalovicích, kde očekává den svého vzkříšení.

-red-

Pěší pout' Ano!

Věřící lounského okresu se sešli v Liběšicích u Žatce při oslavě svátku Navštívení Panny Marie. Toto poutní místo upadlo téměř v zapomenutí, a tak při rozhodování, kam by mělo naše vikariátní putování směřovat, navrhl otec vikář právě Liběšice.

V neděli 7. července ráno vyjely dva autobusy do Líčkova, kde jsme si prohlédli zámek s galerií malíře Oskara Brázdy. Pak jsme vyrazili do Liběšic.

Naši starší poutníci využili autobusů, ostatní šli pěšky. Cesta nebyla daleká, počasí přálo a při zpěvu a modlitbě růžence jsme přibližně 3 km k cíli rychle zdolali.

Čekala nás krásně a hluboce prožitá mše svatá, kterou celebroid lounský vikář P. Werner Horák a místní hostitel P. Vilém Marek Štěpán. Mohli jsme se zastavit, složit své prosby a

problémy před Pannou Marií, zažít Boží přítomnost a odnést si do všedních dní pozhnání a sílu.

Po duchovních hodech následovalo i občerstvení těla, které v hojně míře připravila liběšická farnost pro poutníky z různých míst celého vikariátu.

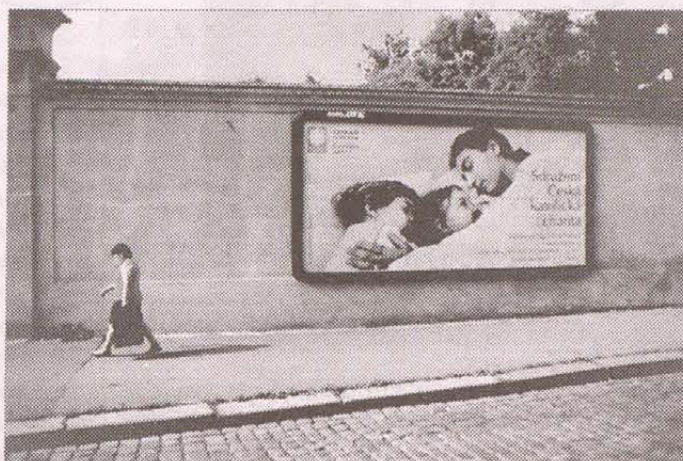
Děkujeme za výborný nápad. Prožili jsme krásný den a poznali alespoň trochu atmosféru dřívějších pěších poutí. Doporučujeme jejich konání všude, kde je to možné.

RNDr. Dagmar Pištěková, farnost Podbořany

Kampaň na podporu matek s dětmi v nouzi pokračuje na billboardech

Billboardy s motivem spící maminky s dětmi mohou chodci i řidiči spatřit od poloviny června ve velkých městech (Praha, Brno, Jihlava, Olomouc, Ostrava a další) a na výpadových komunikacích po celé republice.

Sdružení Česká katolická charita pokračuje touto formou v propagaci a podpoře jedné ze svých sociálních služeb – pomoc matkám s dětmi v nouzi. Celostátní akcí, která probíhá od začátku května a kterou podporuje Česká spořitelna, a. s., generální partner SČKCH, chce Charita upozornit veřejnost na problém žen a matek s dětmi, které se z nejrůznějších důvodů ocitly v těžké životní situaci, chce vzbudit zájem o jejich osudy a poukázat na to, jak snadné je dostat se do sociální krize.

V souvislosti s kampaní byly vybrány čtyři projekty, které Česká spořitelna finančně podpořila: Domov pro matky s dětmi v tísni ve Znojmě, Dětský domov

poslouží na rozšíření stávající kapacity stacionáře, v Řepišticích na rekonstrukci objektu bývalé školky a v čečenském Grozném na rozvoj dětského centra.

O každém ze zmíněných projektů uspořádalo SČKCH během května tiskovou konferenci v místě realizace. Tisková konference o dětském centru v Grozném se konala v Praze. Ke každému projektu byl vytištěn leták se stručnou charakteristikou a fotografií, stejnou formu mají také inzeráty v celostátním tisku. Autorem fotografií kampaně je významný český fotograf Jindřich Štreit. Z jeho dílny pochází také ústřední černobílý snímek kampaně – spící maminka s dětmi, který je „zvětšen“ právě na billboardech.

SČKCH provozuje na území celé republiky 29 domovů pro matky s dětmi v tísni. Jako třicáté zařízení se k nim řadí Domov na půl cesty sv. Josefa v Plzni.

Marta Fišerová, Jan Oulík

ADOPCE NA DÁLKU

Projekt sponzorování vzdělání chudých indických dětí „Adopce na dálku“ se stal velmi oblíbenou formou pomoci zemím třetího světa. Diecézní charita Hradec Králové zahájila tento projekt před třemi lety na základě dohody s panem biskupem Bernardem Morasem z diecéze Belgaum v indickém státě Severní Karnataka.

Pan biskup Moras vybírá děti z nejchudších indických rodin, kde rodiče nemají dostatek finančních prostředků na zajištění vzdělání svých potomků. Vedoucí projektu paní Markéta Hůlková zprostředkovává tuto pomoc tak, že u nás vyhledává tzv. „adoptivní rodiče“, již by byli ochotni zaplatit ročně částku 5000 Kč a tím k sobě minimálně na 1 rok, i když pouze na dálku, přijmout „adoptivní dítě“ z Indie. Poté záleží již jen na rozhodnutí „adoptivního rodiče“, jak dlou-

ho bude dítě podporovat. Každopádně má možnost si se „svým dítětem“ dopisovat prostřednictvím indického koordinátora tohoto projektu pana Roberta Fernandese.

např. farnosti, Křesťanské mateřské centrum Sedmikráska z Hradce Králové nebo 2. dívčí oddíl DUHA z Jičína. Obzvláště potěšující je zájem našich dětí a mladých lidí – žáků základních i středních škol, kteří se společně skládají na potřebný

školy rozhodla pro adopci osmileté dívky Nehami, která by se v budoucnosti chtěla stát učitelkou. Ze středních škol se do projektu Adopce na dálku již zapojili např. studenti královéhradeckého Biskupského gymnázia, kteří podporují celkem tři indické kamarády, a dále 1.A. a 1.B. SPŠE a VOŠ v Pardubicích, kteří si vybrali dvanáctiletou dívku jménem Sunita.

Kdo tedy nemá sám možnost složit jednorázově celou potřebnou částku, může se spojit s dalšími lidmi a společně podporovat malé indické dítě. A kupodivu to funguje.

Srdečné poděkování patří všem, kterým není lhostejný život chudých dětí v Indii a stali se „na dálku“ jejich „adoptivními rodiči“. V diecézi Belgaum si všichni této pomoci velmi váží.

Pokud máte o Adopci na dálku zájem, kontaktujte nás prosím na tel. č. 049/5063 135.

Bližší informace o tomto projektu získáte také na našich webových stránkách **www.hk.caritas.cz**, kde najdete též dotazník pro zájemce o Adopci na dálku.

V současné době bylo umístěno do „adoptivních rodin“ již na 450 dětí, kterým může být díky pomoci od nás poskytováno vzdělání a základní péče. Do sponzorování chudých indických dětí se zapojují lidé ze všech koutů ČR bez rozdílu věku... rodiče s dětmi, mladé páry, důchodci, jednotlivci, různá společenství lidí jako

finanční obnos pro svého indického kamaráda.

Takto pomáhají svým indickým vrstevníkům např. žáci základní školy v Přibyslavi a žáci základní školy v ul. SNP v Hradci Králové spolu se svými rodiči. Církevní základní škola v ul. Na hradě z Hradce Králové adoptovala šestiletou Joneitu, nedávno se navíc třída 2. A. těžce

Markéta Hůlková, vedoucí projektu Adopce na dálku, Diecézní charita Hradec Králové

Manželství bylo již odnepaměti chápáno jako základní prvek lidské společnosti. Skutečností však je, že se manželství na přelomu našeho tisíciletí dostalo do tíživé situace a je neustále ohrožováno mnoha vnitřními i vnějšími vlivy.

Prohloubení manželských vztahů mezi mužem a ženou bylo náplní již desátého prázdninového kurzu Manželských setkání pořádaného občanským sdružením – Centrem pro rodinu Liberec. Do Stráže pod Ralskem se v prvním červencovém týdnu sjelo 32 manželských párů s 35 dětmi. O tyto děti se staralo 15 pečovatelů a střídavě nás po celý týden doprovázeli čtyři kněží.

Takto nějak by asi mohla znít tisková zpráva pro některý z periodických deníků, nebýt skutečnosti, že tento týden se stal pro nás účastníky něčím mnohem významnějším, co přesahovalo naše lidské vědění i chápání.

Pro vaši představu: Stráž pod Ralskem je postavena v panelákovém stylu rozvinutého socialismu a dříve se v okolí těžil uran, pobývala zde Sovětská armáda, je tam postaveno vězení a desítky běženců v zanedbaných panelových domech zde čekají na azyl. Přesto jsme v tomto prvním prázdninovém týdnu ve Stráži pod Ralskem zažili atmosféru, kterou lze bez nadsázky nazvat zázrakem, neboť zvláštním způsobem zde Bůh žehnal našemu Manželskému setkání i celému městu a okolí.

Na obhajobu tohoto místa je třeba přiznat, že okolní krajina je až romanticky nádherná. Proč Bůh tak štědrě a mimořádně žehnal tomuto kurzu Manželských setkání, o tom by mohla nejvíce vědět patronka rodin – svatá Zdislava, jejíž hrob se nachází v sousedním Jablonném.

V závěru týdne nám již bylo jasnější, proč si nás Bůh povolal právě sem do Stráže pod Ralskem. Na příkladu rodin běženců si každý z nás měl šanci uvědomit, za co všechno musí Bohu děkovat. Díky našemu báječnému společenství Manželských setkání jsme pochopili, že musíme být solidární i s ostatními rodinami a stala se nám blízká slova Ježíše Krista: „Vy jste soli země...“ Naše přítomnost v tomto městě tak nabyla i v našich očích nového hlubšího významu.

Manželská setkání 2002 se také pro nás stala výzvou k tomu, že naším cílem není zahynout na mělčině nudného manželského života, ale dospět na skutečnou hlubinu našeho partnerského vztahu. Pochopili jsme, že náš manželský život musí být plný vstřícné komunikace a partneri nesmí mít ve sdílení žádná tabu. Velikou úlohu v partnerském životě hraje zdravé sebevědomí a vzájemné odpuštění, neboť každý z nás někdy zraňuje své nejbližší. Pochopili jsme, že na hlubinu našeho partnerského vztahu nedoplujeme každý zvlášť, ale jen jako manželé společně. Jen upřímným sdílením a vzájemným nasloucháním můžeme společně dozrát do souladu nejen v tělesné a duševní oblasti, ale i v oblasti duchovní.

Díky zvláštní Boží přítomnosti jsme tak celý týden mohli objevovat obrovské tajemství svátosti manželství, které spočívá v tom, že čím více se k sobě navzájem jako partneri blížíme, tím více se jako jedno tělo blížíme i k Bohu a jeho dokonalé lásce.

Proto si navzájem držíme v modlitbě palce, ať malinkými krůčky směřujeme k tomuto nekonečnému cíli.

manželé Růžičkovi

Diecézní

„Tak zvednem se a jedem, cíl máme jen jeden...“

„To jsou slova „hymny“ již druhého ročníku diecézní pěší pouti mládeže za nová kněžská a duchovní povolání, kterou jsme letos uskutečnili z Litoměřic do Filipova (mariánské poutní místo ve Šluknovském výběžku). Bylo nás sedm poutníků a putovali jsme od 3. do 7. července letošního roku. První noc nám střechu nad hlavou poskytla rodina Legnerových ve vesničce zvané Rychnov, druhý den jsme doputovali do Srbské Kamenice, kde nám na faře poskytl zázemí Marcel Hrubý, třetí večer a noc jsme trávili s Antiochií na faře v Chřibské a čtvrtou noc jsme pobývali u bratří salesiánů na faře v Rumburku. Poslední den jsme dopoledne doputovali do Filipova, kde jsme celou pouť zakončili slavnostní mší svatou. Věřím, že pouť přinese své plody. Viděla jsem, že je povzbuzením i pro farnosti a místa, kudy jsme procházeli a kde jsme přebývali. Ráda bych prostřednictvím Zdislavy chtěla poděkovat všem, kteří nám během pouti poskytli zázemí a také všem, kteří se za zdar naší pouti modlili a obětovali. Závěrečný dík patří Bohu a všem našim andělům strážným. Vnímala jsem, že nejde o obyčejnou turistiku, ale o skutečnou pouť, kdy nás i přes různé obtíže Bůh vede a doprovází a andělé nad námi bdí...“

Daniela Nešporová

Jak bylo v Torontu

XVII. světového dne mládeže (SDM) v kanadském Torontu se zúčastnila skupina 130 mladých poutníků z České republiky (10 z naší diecéze). Doprovázeli nás biskupové Jiří Padour a Petr Esterka a osm kněží. Nejdříve jsme prožili čtyři dny poblíž Niagarských vodopádů. V diecézi sv. Kateřiny jsme byli hosty místních farností sv. Michala a sv. Jiří. 22. července jsme se přesunuli přímo do Toronta, kde byl zahájen vlastní XVII. SDM. Naše skupina měla své národní centrum v české farnosti sv. Václava. Velký dík patří místnímu faráři P. Liborovi Švorčíkovi a českým krajanům, kteří se velmi zasloužili o hladký průběh příprav našeho pobytu.

Světový den mládeže je vždycky příležitostí k duchovnímu ztišení, modlitbě a také

centrum pro mládež

k navazování kontaktů s mladými lidmi z různých koutů světa. Proto je program rozdělen na dopolední jazykové skupiny s katechezí biskupa a se mší svatou, a pak na odpolední a večerní mezinárodní festival mládeže. Vrcholem setkání byl jako tradičně závěrečný víkend. Ve dnech 27. a 28. 7. jsme se při sobotní večerní vigílii a nedělní dopolední mši svaté setkali se Svatým otcem Janem Pavlem II. a vyslechli jsme si jeho poselství.

Jádro večerního setkání tvořila modlitba večerních chval, tzv. nešpor. Po modlitbě žalmu vždy následovalo svědectví mladého člověka. Papež se k nám obrátil krátkým, ale o to výstižnějším projevem. Vyzval nás k odvaze angažovat se pro civilizaci lásky.

Nedělní ráno začalo deštěm a silným větrem. Svatý otec komentoval déšť jako připomínku křtu, a když pak brzy po začátku mše vysvitlo slunce, opět přidal vtipnou glosu. Jeho promluva byla jednou velkou výzvou k opravdovosti víry. Blížkost papeže mládeži se hluboce projevila v okamžiku, kdy řekl: „Vy jste mladí a papež je starý. Stále se však ztotožňuje s vašimi očekáváními a s vašimi nadějemi.“ Na závěr mše pak oznámil, že příští XX. světový den mládeže se bude konat v roce 2005 v Kolíně nad Rýnem.

V návaznosti na kanadské setkání se uskuteční v České republice ve Žďáru nad Sázavou od 13. do 18. srpna 3. celostátní setkání mládeže. Spojení mezi Torontem a Žďárem bude symbolizovat kříž Světových dnů mládeže – „kříž mladých“, který byl vztyčen na pódiu při Světovém setkání mládeže a pak byl přivezen do naší republiky.

Daniela Nešporová

Foto Jan Fical, ChristNet.cz

Koncerty v Mezinárodním centru duchovní obnovy v Hejnicích

Program 17. ročníku koncertů varhanní a duchovní hudby v bazilice Navštívení Panny Marie v Hejnicích

10. 8. v 15.45

Boris Joneš – varhany, František Bulva – housle, Jindřiška Rainerová – alt, Martin Bárta – baryton

24. 8. v 15.45

Michal Novenko – varhany, Jaroslav Svěcený – housle

14. 9. v 15.45

Janáčkovo kvarteto / Miloš Vacek – I. housle, Vítězslav Zavadilík – II. housle, Ladislav Kyselák – viola, Břetislav Vybíral – violoncello

5. 10. v 15.45

Jiřina Pokorná – varhany, Pavel Hůla – housle, Lucie Hůlová – housle, Martin Sedlák – violoncello

26. 10. v 15.45

ANTONÍN DVOŘÁK: STABAT MATER
Liberecké vokální sdružení ROSEX: sbormistr Alena Sobotková a Smíšený pěvecký sbor JEŠTĚD / 70 členů/. Sborníšťi: Petr Pálka, Martin Veselý. Jana Stehr – soprán, Karla Bytnarová – alt, Petr Horák – tenor, Ladislav Petru – bas. Klavírní doprovod: Lukáš Trykar. Provedení řídí Petr Pálka

Katechetické centrum

Katechetické centrum nabízí k zapůjčení tyto nové audio i video kazety. **Katecheté, využijte (poznámka šéfredaktora!)**

Nové audiokazety

Paprsky – Studna
John Habberton – Hýta a Batul (1.)
John Habberton – Hýta a Batul (2.)
Učedníci – Josef Egyptský
Učedníci – Mojžíš
Učedníci – Vzpomínky na Františka
S. Fritsch – O škodlivosti pohádek
Ztracená kapela – Zpíváme si písničku IV.
Klauníky – Ať jsi velký nebo malý III. (Pojď si s námi zazpívat)
Nadate Turbe – Splnilo se Písmo svaté
Edens Bridge – Celtic Psalm
Učedníci – Psaní
Rosa představuje IX.
Rosa představuje X.
Ztracená kapela – Zpíváme si písničku 3
CSK v HK 2001 – P. Mgr. Jiří Kaňa (Specifický pohled na osobnost katechety)
CSK v HK 2001 – P. Ing. Aleš Opatrný (Úloha křesťanství v dnešním světě)
CSK v HK 2001 – PhDr. Jiří Kovařík (Dítě školního věku a ...)
CSK v HK 2001 – ThDr. Ludvík Dřimal (Priority katecheze v dnešní době)
CSK v HK 2001 – P. Dr. Vojtěch Eliáš (Školní vyučování náboženství)
CSK v HK 2001 – Diskuse vedoucích KC
Paprsky – O naději

Nové videokazety

B.26. Kreslená bible – Příběh o Samaritánovi, Marnotratný syn; 60 min. (Č)
B.27. Kreslená bible – Stvoření světa, Noemova archa; 60 min. (Č)
S.26. Nosíš jméno svätce (18 příběhů známých svätců a svätic); 80 min. (Č)
S.27. Nosíš jméno svätce (18 příběhů známých svätců a svätic); 80 min. (Č)
O.31. Sex, AIDS a vztahy – přednáška Tomáše Řeháka
B.28. Kreslená bible – David a Goliáš, Bitva o Jericho; 60 min. (Č)
B.29. Kreslená bible – Noc mezi lvi, Jonáš a velryba; 60 min. (Č)
B.30. Kreslená bible – Josef a jeho bratři, Příběh o Mojžíšovi; 60 min. (Č)
B.31. Kreslená bible – Příběh o Samaritánovi, Marnotratný syn; 60 min. (Č)
B.32. Kreslená bible – Stvoření světa, Noemova archa; 60 min. (Č)
B.33. Kreslená bible – Zrození, Ježíšovy zázraky; 60 min. (Č)
B.34. Kreslená bible – Zrození, Ježíšovy zázraky; 60 min. (Č)

Přečtěte si...

Poutník – vlastní životopis sv. Ignáce, Refugium 2002, 150 Kč

Sv. Ignáce z Loyoly dlouho jeho žáci přemlouvali, aby sepsal své paměti. Nakonec souhlasil a začal P. Luisovi Gonçalvesovi všechno vypravovat a ten to vše zapisoval. Tyto zápisky poodkrývají tajemství života sv. Ignáce od jeho obrácení (1521) až po kněžské svěcení (1537).

Brůhová, Daniela: Táňa Fischerová – Žít nejen pro sebe, Portál 2002, 199 Kč

Knihou rozhovorů představuje známou herečku, která vypravuje o svém dětství, o studiích, o svých divadelních, televizních a filmových rolích. Odpovídá na otázky týkající se obecných věcí života: vypráví o tom, co to znamená vychovávat dítě s postižením a jak to souvisí s charitativní činností. Dotýká se rovněž otázek víry, hledání Boha v dnešním světě.

Wright, Robert: Víc než nic – logika lidského osudu, NLN 2002, 299 Kč

Autor napadá konvenční názor, který biologické evoluci a lidským dějinám upírá jakýkoli cíl. Využívá důmyslně teorie her, aby odhalil hnací sílu, která prostřednictvím biologické evoluce vytvořila složité a inteligentní živočichy a poté, prostřednictvím evoluce kulturní, posunula náš živočišný svět k složitějším formám společenské organizace.

Da Ripabottoni, Alessandro: Rozjímání se sv. Piem, Paulínky 2002, 189 Kč

V této knize její autor, italský kapucín, jednal předkládá čtenářům osobnost nedávno svatořečeného P. Pia, jednak dává okoušet něco z bohatství jeho dopisů těm, které vedl.

Klement OSB, P. Method: Jsem ražen z českého kovu, Vyšehrad 2002, 198 Kč

Několik kapitol o sv. Prokopu, Sázavě a Emauzích, které jejich autor, emauzský benediktin P. Method Klement (známý též jako zakladatel ministrantské organizace Legio

angelica) shrnul do této knihy. Ta představuje podstatný přínos ke svatoprokopské, sázavské a emauzské problematice.

Kolman, Ivan a Petr Nobilis: Cesta do Říma, Karmel 2002, 149 Kč

Deníkový záznam pěší pouti dvou Čechů, katolíka a protestanta, do Říma.

Pagden, Frank: Lynasovy úsměvy, Karmel 2002, 70 Kč

Knihou úsměvných příběhů autora Evangelia podle sv. Lynase.

Grün, Anselm: 50× Ježíš, Karmel 2002, 149 Kč

Padesát tváří Ježíše Krista v podání známého německého benediktina jako inspirace pro náš duchovní život.

Schönborn, Christoph: Cesty modlitby, Karmel 2002, 95 Kč

Knihou má podtitul Modlitba v Katechismu katolické církve. Jejich dvaapadesát kapitol nechce v žádném případě nahrazovat četbu Katechismu; může ji však podnitit. Nabízí pomoc při četbě, zve k vlastní modlitbě a dodává k ní odvahu.

Plattig, Michael: Doprovázení Božím duchem, Karmel 2002, 109 Kč

Křesťané jsou povoláni ke svatosti a dokonalosti. Aby bylo možné se na takovou cestu vydat, potřebujeme průvodce, v dialogu s nímž se učíme rozlišování. Duchovní vedení slouží procesu lidského zrání a pomáhá zůstat na cestě při stálém vědomí, že průvodcem a vůdcem je Bůh, případně jeho Duch. Vedení je důležité proto, aby nám pomocí rozhovoru s duchovním vůdcem umožnilo uchovat si pohled na Boha, prohlubovat jej a odstraňovat vše, co mu brání.

-mela-

První výročí

Dne 10. srpna uplyne rok, kdy Pán povolal k sobě píseckého děkana, čestného

papežského preláta, monsignora ThDr. Josefa Jirana, se kterým jsem se setkávala v letech 1956–58 v naší diecézi v Zákupch u České Lípy. Dovolte mi malou vzpomínku na poslední rozloučení.

Akt se konal za účasti velkého počtu věřících z Čech i Německa. V okamžiku, kdy jsem přistoupila k otevřenému hrobu, sáhla jsme do krabice s květinami, která stála u hrobu místo písku. Zatoužila jsem najít v té spleti barev modrý kvítek, nejraději pomněnku, která již svým názvem říká: „Člověče pamatuj, že jsi prach a v prach se zase vrátíš!“

Ke svému úžasu jsem opravdu ve dlani našla bleděmodrý kvítek lemovaný tmavší modří. S polibkem a se slovy „Odpočívaj v pokoji“, jsem ho vhodila na rakev. Kvítek se v té sluneční záři změnil do fialova. Přikládám fotografii tohoto duchovního otce, který působil také v této naší diecézi s prosbou o modlitbu za jeho duši.

Helena Kateřina Richterová,
Česká Kamenice

Děkujeme za zaslání této krátké vzpomínky na nedávno zemřelého kněze, která svědčí o tom, že v naší diecézi žijí stále vděční lidé, kteří na své duchovní otce nezapomínají...

-mp-

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Kalendáře na rok 2003

Karmelitánský kalendář 2003, Karmel 2002, 49 Kč

Oblíbený tradiční kalendář na čtení, jehož tématem je pravdivost a důvěra.

Stolní kalendáře:

Malá poselství 2003, Karmel 2002, 55 Kč,

Fotografie Josef Hlaváček, text P. Vojtěch Kodet, OCarm.

Lodi plující k Bohu 2003, Karmel 2002, 55 Kč

Nové kostely a kaple v Čechách, na Moravě a ve Slezsku z konce 20. století, fotografie Antonín Bina

Doteky světla 2003, Vyšehrad-Helma 2002, 55 Kč

Fotografie Petr Hlavatý, úvodní slovo Josef Kalbáč

Zpytování svědomí pro prázdninové dny

Na nádražích, u autobusů, na ulicích, na lesních cestách i na vrcholcích kopců a hor se teď často setkáváme se skupinami mladých lidí obtížených batohy, s cyklisty nejrůznějšího věku, s houfy dětí, které jdou se svými vedoucími z tábora na výlet, a já mám vždycky velikou touhu zeptat se jich, odkud jdou, co je cílem jejich cesty, co čekají od svých prázdninových dnů...

Někdy se mi podaří prohodit s nimi aspoň pár slov – bývá to obvykle moc zajímavé. Ale všechny oslovit nemohu, a tak posílám aspoň do naší Zdislavy tyhle zvědavé otázky, na které si můžete odpovédět každý z Vás sám – vy mladí, mladší i nejmladší... A budete-li chtít něco zodpovědět i vy starší, nic proti tomu.

Jak vypadá tvé prázdninové ráno? Někdo se dokáže jen povalovat, ani ho nenapadne vzpomínout si na Boha, natož aby snad dokonce po sobě uklidil...

Mobil u ucha lidí vidíme dnes a denně... Na rozhovor s Bohem nepotřebuješ žádný mobil, volat můžeš kdykoliv, ve dne i v noci, tvůj Bůh je stále na příjmu – a ani nemusíš nic platit. Využíváš toho? Dokážeš si popovídat s Bohem o všem možném? Na rozhovor s kamarádem si přeci vždycky čas najdeš!

Neriskuješ zbytečně svoje zdraví při zbrklých jízdách na kole, při skákání do neznámé vody, při dlouhém pobytu na slunci?

Co nového jsi už poznal ve svých prázdninových dnech? Něco nového v přírodě? Něco z mnoha památek, zajímavostí... novou knížku... nové kamarády... něco nového ses naučil udělat – třeba rozdělat sám ohniček?

Jak prožíváš teď, když máš více času a klidu, svoje setkání s Pánem při jeho Večeři a Oběti? Snažíš se o to víc než jindy?

Pokusil ses bez říkání pomoci tam, kde bys mohl? Nebo jsi jako slepý?

Nebo naopak byl někdo kvůli tobě dneska smutný, naštvaný... Nezkazil jsi třeba hru, sportovní zápolení...

Kolik času věnuješ chvílím v přírodě? Co nového jsi při tom poznal? Nedokázal bys nakreslit si třeba jen tužkou nějaký kvítek, větvičku borovice, kapličku v poli...

Udělal jsi dnes někomu alespoň trochu radost? Dovedeš v tom být vynalézavý? Vzpomeneš si, že znáš někoho, komu bys třeba mohl poslat pohlednici z výletu, zavolat mu, donést třeba kytičku lesních jahod nebo borůvek?

Myslíš, že by Tě pochválil Pán za to, jak využíváš té doby, která je pro tvůj odpočinek?

Věnceslava Fišerová
Česká Lípa

ČESKÁ BETLÉMÁŘSKÁ TRADICE u německých pokračovatelů

V mnoha městech a vesnicích evropských zemí zaujme návštěvníka především příslušnost obce ke katolické nebo evangelické církvi. Ztvárňují ji zpravidla k nebesům se tyčící věže kostelů. Není náhodou, že tyto stavby byly našimi předky umístěny do centra lidských sidel, aby ochraňovaly a pod svá křídla zvaly všechny obyvatele. Překročíme-li hranice naší vlasti – vlastně ještě donedávna bychom je překračovat nemuseli – najdeme tytéž stavby v Horní Lužici.

Obec Schirgiswalde patřila k Čechům až do roku 1809 a její farnost od roku 1655 spravovala diecése litoměřická. Na mnoha hřbitovech spočívají předkové českého původu a četné církevní stavby vyrostly za kralování českých vládců. Pod jeho patronací zde vyrost také kostel Nanebevstoupení Panny Marie. Na svátek sv. Benedikta 16. 6. 1736 byla zahájena stavba prvním zakopnutím rýče a 15. 8. položen

slavnostně základní kámen pro stavbu chrámu ve stylu českého venkovského baroka. Postaven byl za tři roky. Novogotická věž byla postavena až v roce 1866, překrásných varhan s 2066 píšťalami od firmy Eule z Drážďan se kostel dočkal až v roce 1975. Stavitelem chrámu byl Čech Zachariáš Hoffmann z Lipové

Výška věže dosahuje osmnácti metrů, stejně tak je kostel široký, délka chrámu je 33 metrů. Jeho barokní oltář byl restaurován v letech 1966–68. Oltářní obraz zachycuje nanebevstoupení Panny Marie od barokního mistra Karla Palky. Po stranách oltáře jsou sochy světců Víta, Josefa, Jáchyma a Václava. Ve vrcholu je gloriola sv. Trojice se jménem Jesus.

Kazatelna má původ pozdější a její provedení je vynikající rokoková práce pražské školy. Sochařsky je na ní ztvárněn Starý a Nový zákon, slunce v oválu s hebrejským nápisem Jahwe. Mimo tuto hlavní

výzdobu má kostel stejně významné další sochy: pietu, Jana Nepomockého, Augustina, Ambrosia, Jeronýma, Floriana, Bonifáce a Benedikta. U jižního vchodu je ještě sv. Antonín Paduánský a socha Madony pocházející z roku 1760. V novogotickém slohu zhotovil oboje dveře do kostela prof. Schramm ze Žitavy v roce 1868. Zářivě bílá křížová cesta na jižní straně kostela je zhotovená z pálené hlíny a pochází z roku 1976.

Mnoho věřících po návštěvě mše svaté prochází mezi hroby hřbitova, aby se modlili za své zemřelé příbuzné. Nejen kostel, hřbitov a jejich architektura, ale i Boží slovo, pravidelná církevní setkání věřících jsou příležitostí lákající k zastavení. Vždy jednou za dva roky se zde koná i velká výstava betlémů, na kterou stejně jako třeba do Kryštofova údolí přijíždí mnoho návštěvníků. Dřevěné a skleněné betlémy pocházejí z českých rukou a tradice horalů, vyřezávající figurky k počtě Boží, mají spojitost s českým osídlením v minulosti. V Schirgiswalde se mluví česky a hranice je jen pár metrů od Šluknova.

Milan Turek, Liberec

Něco pro vzdělávání

Podle materiálů připravil P. Michal Podzimek

Nějaký hodný člověk mi nedávno poslal internetem pro volné šíření test náboženských znalostí. Protože někteří z vás volají po větší vzdělávací úrovni tohoto časopisu, dovoluji si pro tento měsíc položit první otázky – začínající písmenem A. A kde jsou schovány výsledky? Nikde, před dalším kolem otázek v příštím čísle se to dozvíte. Zatím bádejte!

1. Abak:

- a. hebrejsky Otče
- b. stolec blízko oltáře
- c. postava ze SZ

2. Abatyše:

- a. představená kláštera
- b. matka krále Davida
- c. zařízení sakristie

3. Abba:

- a. aramejsky otec
- b. hudební nástroj na doprovázení žalmů
- c. řecky matka

4. Abrahám:

- a. obyvatel města Ur
- b. zemědělec
- c. beduín

5. Abram:

- a. otec Abraháma
- b. původní jméno Abraháma
- c. jméno Abrahám v Kanaánském dialektu

6. Administrátor:

- a. sekretář biskupa
- b. laik, který pracuje ve farní kanceláři
- c. kněz, správce farnosti

7. Adorace:

- a. klanění
- b. májová pobožnost
- c. okuřování kadidlem

9. Augustín:

- a. světec, syn sv. Moniky
- b. pronásledovatel křesťanů, který se obrátil
- c. římský císař, který dal svobodu křesťanům

10. Akolyta může z pověření biskupa:

- a. cokoli v kostele číst
- b. nalévat víno do kalicha
- c. podávat sv. přijímání

11. Alba:

- a. bílý oděv řeholníků
- b. bílé liturgické roucho
- c. různobarevné liturgické roucho

12. Aleluja:

- a. hebrejské citoslovce radosti
- b. řecky vstal z mrtvých
- c. hebrejsky chvalte Boha

13. Ambon:

- a. kazatelna v pravoslavném kostele
- b. sedadlo pro kněze
- c. pult na čtení

14. Amen:

- a. konec
- b. věřím
- c. tak jest (staň se)

15. Antifona:

- a. verš, např. při žalmech
- b. modlitba nad dary
- c. modlitba, kterou říká kněz potichu

16. Apokalypsa:

- a. kniha NZ
- b. kniha SZ
- c. prorockví o konci světa

17. Apoštol:

- a. učedník
- b. hlasatel
- c. posel

18. Areopág:

- a. místo v Athénách, odkud mluvil sv. Pavel
- b. vůz, na kterém odletěl prorok Eliáš do nebe
- c. místo, ze kterého ukazoval ďábel Kristu při pokušení svět

19. Abel:

- a. pastýř
- b. rolník
- c. tulák a lovec

20. Absolom:

- a. měl dlouhé vlasy
- b. měl krátké vlasy
- c. byl plešatý

21. Akvila a Priscila:

- a. muž a žena
- b. dvě ženy
- c. dva muži

22. Alžběta byla manželka:

- a. Jáchyma
- b. Simeona
- c. Zachariáše

23. Alžběta byla matkou:

- a. Jana Křtitele
- b. Panny Marie
- c. Apoštola Jana

24. Anděl:

- a. duch
- b. služebník (Boha)
- c. posel

25. Anna:

- a. světička z 15. stol.
- b. Stařenka, která vítala Ježíše v chrámu
- c. patronka chladného počasí

26. Áron:

- a. posvátná řeka v Egyptě
- b. posvátná kniha Mohamedů
- c. bratr Mojžíše

27. Athény:

- a. město na Nilu, v němž bydleli Izraelité
- b. město, z něhož pocházel sv. Pavel
- c. město, v němž kázal sv. Pavel

28. Ateismus:

- a. pohanské náboženství
- b. světový názor, který popírá Boha
- c. víra hlášaná tzv. zákoníky

29. Ave Maria:

- a. starý pozdrav námořníků
- b. jméno lodi, na níž plul Kolumbus do Ameriky
- c. pozdrav, jímž oslovil Pannu Marii archanděl